

manenti, honorifice remisit. Deinde im-
peratoris curia^{a)} circa festum^{sancti} I. Martini
Erfordie habetur, ubi Hermannus fra-
ter Lodovici comes palatinus Saxonie
efficitur. Saxonum vero dux et Bava-
rorum Heinricus, qui sepe vocatus
ad curiam imperatoris venire ^{nunc}venit,
~~vellet~~ denique et nimis sero resipis-
cens, extrema necessitate coactus, im-
peratorie majestati se humiliter pre-
sentavit, ubi archiepiscopi et principes
per annum preterito lege forensi apud
Herbipolim in communi censue-
runt, dux idem suis omnibus, vel-
let nollet, se abdicavit, nihilque
principis famosissimus inter regni
proximos, de duobus^{b)} ducatibus, nisi
duas tantummodo civitates Brun-
swig^k et Luneburg^k vix quidem^{c)} Au-
gusti clementia, ob rogatum^{d)} Cantgra-
viorum concedente, recepit cum eorum
ducatu. Eodem anno castellum ducis
Heinrici Aldilobin dictum, a
Wigmanno Meydeburgensi episco-
po, aliisque Saxonum principibus
aliquamdiu obsessum, et postea cap-
tum, funditusque eversum, et terre
exequatum. Anno Domini MCII^{e)},
XXIII^{e)}. Christianus Maguxtinensis ar-
chiepiscopus, jussu imperatoris jam
per aliquos annos in Italia cum ex-
ercitu moram faciens, audacia indy-
ta patravit contra hostes regni
preclara facinora. Tandem inope-
rata egritudine corripitur, Domino
Apostro-

= 5 a) curia c.

= K.

h. ut c. ultim^o t

= K.

= K.

censuerunt c.

h) duabus c.

c) rogatu c.

magistrum c.